

El huevo del dinosaurio / Öndög

Direcció: **Wang Quan'an**

Països: Xina, Mongòlia (2019)

Fitxa tècnica

Guió Wang Quan'an **Fotografia** Aymerick Pilarski **Interpretació** Dulamjav Enkhtaivan, Aorigeletu, Norovsambuu **Durada** 100 min **Gènere** Ficció / Drama **Llengües** Mongol, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Una dona és trobada assassinada a l'estepa de Mongòlia. Durant una nit, un policia jove i inexpert ha de custodiar l'escena del crim. Atès que desconeix els perills del lloc, li envien una pastora local per protegir-lo a ell i el cadàver. Es tracta d'una dona resoluta, d'uns trenta i tants anys, que sap com manejar un rifle i espantar els llops. Ella s'encarrega d'encendre una foguera per combatre el fred. L'alcohol també ajuda a aquest propòsit, així com la proximitat dels cossos que la dona propicia. (filmaffinity.com)

Crítica

Thriller, drama, comèdia i romanç a l'estepa de Mongòlia

Enmig de la nit apareix el cadàver d'una dona nua tirat al mig del no-res, un jove policia ha de romandre de guàrdia custodiant el cos mentre una pastora de la zona l'acompanya amb un rifle per protegir-lo dels llops que rondan pels voltants. Entre tots dos hi haurà tensió sexual. Una lectura superficial de la sinopsi d'*El huevo del dinosaurio (Öndög)* podria fer-nos pensar que som davant d'un *thriller* policíac adaptant una novel·la negra nòrdica o nord-americà. Però no és el cas.

El lloc en qüestió és l'estepa mongola i el director encarregat de portar a terme la proposta cinematogràfica és el xinès Wang Quan'an, autor de la cèlebre *La boda de Tuya* (Ós d'Or a Berlín el 2006), un habitual del certamen berlinès però el seu cinema és francament difícil de veure als circuits comercials, intentin veure una pel·lícula seva en alguna plataforma digital o comprar-la en DVD (excepte l'esmentada) i veuran de què els parlo.

Wang Quan'an parteix d'aquesta premissa de *thriller* per filmar una pel·lícula sense gènere o amb molts gèneres al mateix temps. Amb un plantejament formal bastant radical, durant el primer terç de pel·lícula, el director xinès decideix col·locar la càmera lluny (molt lluny) del que està succeint, la major part del que passa està explicat amb plans generals que subratllen l'amplitud i aridesa del paisatge i ens distancien d'uns personatges als quals trigarem molt a veure'ls les cares.

Aquest primer acte és precisament el que més pesa en l'espectador i el que corre el risc de deixar-nos fora de la història, cal posar intenció per implicar-te en alguna cosa que està passant a molts metres del que el pla et mostra i que està narrat amb ritme lent, to contemplatiu i, com s'ha dit, un dispositiu narratiu bastant radical que únicament es permet la llicència de jugar en un parell d'ocasions amb una qüestionable ambivalència entre la música diegètica que surt del telèfon mòbil del policia i la no diegètica que, a manera de banda sonora convencional, suplanta la cançó (el "Love Me Tender" d'Elvis Presley) que el policia està escoltant. Imagino que el director devia tenir alguna bona raó d'estil per fer-ho o senzillament ho va fer perquè li va venir de gust, però com a espectador m'ha resultat una mica desconcertant.

El primer acte es tanca amb l'únic (o un dels pocs) primers plans que veurem durant el metratge, en el rostre del jove policia tornant a la comissaria, després de la nit passada al ras, es dibuixen els estigmes d'una nit iniciàtica. A partir d'aquí, Wang Quan'an reconduïx la configuració dels plans i seqüències cap a formes més convencionals i s'endinsa en un segon acte en què la pastora (Dulamjav Enkhtaivan) assumeix el protagonisme reivindicant-se com una dona emancipada i autosuficient que es resisteix a "necessitar" un home malgrat aquest medi inhòspit. És a dir, un *leit motiv* argumental molt habitual en el cinema occidental d'aquests últims anys però que adquireix singularitat precisament per les peculiaritats del medi físic on es desenvolupa la seva vida.

El to de comèdia dramàtica impregna tot aquest segon acte en què Wang Quan'an aborda temes com la maternitat, la interacció amb la natura i el xoc generacional esbossat en el contrast entre els vells policies a punt de jubilar-se i les noves promocions en les quals fins i tot hi ha una dona.

El huevo del dinosaurio conclou amb un acte final en què l'aspecte argumental té molt més pes que el contemplatiu i al qual Wang Quan'an confereix un agraït major ritme per completar una pel·lícula de notable factura estètica i amb més calat emocional del que el seu parsimoniós començament feia presagiar.

“El huevo del dinosaurio”: premis i seleccions principals

Festival Internacional de Cinema de Berlín 2019: nominada a l'Ós d'Or a la millor pel·lícula

Festival Internacional de Cinema de Gant 2019: Gran Premi a la millor pel·lícula

Festival Tres Continents de Nantes 2019: premi a la millor pel·lícula

Festival Internacional de Cinema de Valladolid 2019: premi a la millor fotografia, premi a la millor direcció de fotografia i premi a la millor pel·lícula

World Cinema Amsterdam 2019: nominada al Premi del Jurat del Cinema Mundial a la millor pel·lícula

Wang Quan'an

Filmografia com a director

2019 *Öndög*

2011 *Bai lu yuan*

2010 *Tuan yuan*

2009 *Fang zhi gu niang*

2006 *La boda de Tuya*

2004 *Jing zhe*

1999 *Yue shi*

Biografia

Wang Quan'an (Shanxi, Xina; 1965) és un guionista, director i actor de cinema. Actualment és un dels directors i guionistes més importants i influents en el mercat cinematogràfic xinès, obrint-se portes alhora en l'àmbit internacional. En el seu cinema es reflecteix la línia que segueixen els anomenats directors de la Sisena Generació de directors xinesos. La "Sisena Generació" és el nom concedit a un grup de directors xinesos que es van graduar a l'Acadèmia de Cinema de Pequín i l'Institut Central de Drama a finals dels anys 80 i la dècada dels 90, que inclouen Wang Xiaoshuai, Lou Ye, Lu Xuechang, Zhang Yuan, Guan Hu, Li Xin i Jia Zhangke.

Com a seguidor d'aquest moviment, Wang Quan'an reflecteix en les seves pel·lícules la realitat social xinesa, moltes vegades de forma dramàtica i una mica exagerada. Parla de classes baixes, posa de manifest la problemàtica de la modernització al país. Parla de la vida de la gent, sobretot de les dones, la qual cosa li inspira molt, com per exemple en pel·lícules com *La boda de Tuya* (2006) o *Fu-ego de Fénix* (2008).

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

